

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 1827/06
17.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246.stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Nišu, optuženog AA i njegovih branilaca, adv. AB, i adv.AV, optuženog BB i njegovog branioca, adv. AG, optuženog VV i njegovog branioca, adv.AD, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Nišu K. 241/05 od 20.4.2006.godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženih AA i VV, branioca otpuženog AA adv.AV i branioca optuženog BB adv. AG, dana 17.10.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbi optuženih AA, BB i VV i njihovih branilaca i po službenoj dužnosti, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Nišu K. 241/05 od 20.4.2006.godine u osuđujućem delu u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni, tako što Vrhovni sud radnje optuženih AA, BB i VV opisane u izreci prvostepene presude pravno kvalifikuje kao produženo krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 85/05 od 6.10.2005.godine) za koje delo ih osuđuje, i to: optuženog AA na kaznu zatvora u trajanju od 3-tri godine i 6-šest meseci, optuženog BB, na kaznu zatvora u trajanju od 3-tri godine i optuženog VV, na kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine i 6-šest meseci, u koje kazne im se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 7.6.2005.godine, pa nadalje.

Žalba Okružnog javnog tužioca u Nišu izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu K. 241/05 od 20.4.2006.godine, ODBIJA SE kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom prvostepenom presudom u osuđujućem delu, optuženi AA, BB i VV oglašeni su krivim za krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika (KZ) i osuđeni, i to: opt.AA na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, opt.BB na kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci i opt.VV na kaznu zatvora u trajanju od tri godine u koje kazne im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 7.6.2005.godine. Optuženi su obavezani da plate sudu na ime troškova krivičnog postupka po 3.500,00 dinara i na ime paušala po 10.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Od optuženih su oduzeti predmeti i to: od opt.AA jedna vagica za precizno merenje marke "Tanita" koja će biti prodana po pravilima izvršnog postupka, a novac dobijen prodajom pripasti pravosudnom budžetu Republike Srbije, od opt. BB opojna droga heroin u ukupnoj količini od 298,3 grama, opojna droga kokain u ukupnoj količini od 5,66 grama i opojna droga marihuana u količini od 193,30 grama, koja će se po pravnosnažnosti presude uništiti spaljivanjem i od opt.VV opojna droga heroin u ukupnoj količini od 55,29 grama koja se po pravnosnažnosti presude ima uništiti spaljivanjem i jedna vagica za precizno merenje marke "Tanita" koja će se po pravnosnažnosti presude prodati po pravilima koja važe za izvršni postupak, a novac dobijen prodajom pripasti pravosudnom budžetu Republike Srbije.

Istom presudom, optuženi GG i DD, na osnovu člana 355. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP)

oslobođeni su od optužbe da su izvršili krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ jer nije dokazano da su izvršili delo za koje se optužuju, a odlučeno je da troškovi krivičnog postupka u odnosu na ove optužene padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude blagovremeno su izjavili žalbe:

- Okružni javni tužilac u Nišu, zbog odluke o krivičnoj sankciji u odnosu na optužene AA i BB, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu preinači u delu odluke o krivičnoj sankciji u odnosu na optužene AA i BB i istim izrekne kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju,

- optuženi VV, bez navođenja zakonskih osnova pobijanja presude i bez određenog predloga u pogledu odluke Vrhovnog suda o žalbi, a iz sadržine žalbe proizilazi da presudu pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa zahtevom da bude pozvan na sednicu veća drugostepenog suda,

- optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede materijalnog prava i odluke o kazni, sa predlogom da drugostepeni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje i da mu ukine pritvor ili da presudu preinači i oslobodi ga krivične odgovornosti za dela koja nije izvršio, kao i sa zahtevom da bude pozvan na sednicu veća drugostepenog suda,

- optuženi BB, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom koji proizilazi iz sadržine žalbe da drugostepeni sud pobijanu presudu preinači i oslobodi ga od optužbe za krivično delo iz člana 246. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ zbog nedostatka dokaza da je izvršio to delo ili eventualno da ga oglasi krivim za krivično delo neovlašćenog držanja opojnih droga,

- branilac optuženog VV, adv.AD zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije ukine prvostepenu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje iz razloga navedenih u žalbi ili da presudu preinači u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne blažu kaznu, kao i sa zahtevom za obaveštavanje optuženog i branioca o sednici veća drugostepenog suda,

- branilac optuženog BB, adv.AG, navodeći da presudu pobija "iz svih zakonskih razloga", sa predlogom da Vrhovni sud kao drugostepeni ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje ili da presudu preinači tako što će optuženog osuditi za izvršenje krivičnog dela iz člana 246. stav 3. KZ, kao i sa zahtevom da bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda, s tim da je obrazloženje ove žalbe naknadno dostavljeno, dana 28.7.2006.godine i nakon isteka zakonskog roka za podnošenje žalbe budući da je branilac prvostepenu presudu primio 5.7.2006.godine, pa isto nije uzeto u razmatranje,

- branilac optuženog AA, adv.AB, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešne primene materijalnog prava i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud ukine prvostepenu presudu u celosti i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak ili da presudu preinači i optuženog oslobodi od optužbe ili mu izrekne blažu kaznu, kao sa zahtevom za obaveštavanje branioca optuženog o sednici veća drugostepenog suda,

- branilac optuženog AA adv.AV, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije kao drugostepeni pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje i opt.AA ukine pritvor, kao i sa zahtevom za obaveštavanje optuženog i branioca o sednici veća drugostepenog suda.

Branilac opt. BB adv.AG podneo je odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca u Nišu, u kojem iznosi stav da suprotno navodima žalbe sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuće okolnosti koje stoje na strani ovog optuženog, a koje u odgovoru na žalbu detaljno opisuje, pa predlaže da se žalba javnog tužioca odbije kao neosnovana.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. broj 1971/06 od 15.9.2006.godine, predložio je da Vrhovni sud Srbije uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Nišu i preinači prvostepenu presudu i optužene AA i BB osudi na kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju, a da žalbe optuženih AA, BB i VV i njihovih branilaca odbije kao neosnovane i u ostalom delu prvostepenu presudu potvrdi.

U sednici veća, održanoj u smislu člana 375. ZKP, u odsutnosti obaveštenih Republičkog javnog tužioca, branioca opt.AA adv.AB i branioca opt.VV adv.AD, a u prisustvu opt.AA i njegovog branioca adv.AV, opt.VV i branioca opt.BB adv. AG, koji su dali objašnjenja za stavove iz žalbi, Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu, razmotrio ostale spise ovog predmeta, navode branioca opt.BB iz odgovora na žalbu javnog tužioca i stav i predlog Republičkog javnog tužioca iz navedenog podneska, pa je nakon ocene žalbenih navoda i predloga, našao da je žalba javnog tužioca neosnovana, a žalbe optuženih AA, BB i VV i njihovih branilaca, delimično osnovane.

U prvostepenom postupku nisu učinjene niti prvostepena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, ispituje po službenoj dužnosti, dakle, ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP, na koje se ukazuje u žalbama opt.AA i njegovih branilaca i branioca opt. VV.

Neosnovano se žalbama opt.AA i njegovog branioca adv.AV prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. u vezi sa članom 89. stav 8. ZKP, navodima da je iskaz koji je optuženi dao u policiji iznuđen torturom, odnosno pritiscima i pretnjom hapšenjem njegove supruge. Ovo stoga što je saslušanju optuženog u policiji prisustvovao i njegov branilac koji je, kao i optuženi, potpisao zapisnik bez primedbi, što svakako ne bi učinio da je bilo prinude prema optuženom, a nelogično je da o takvim postupcima policije, da ih je bilo pre davanja iskaza, optuženi ne obavestava branioca ni tada, ni kasnije tokom prvostepenog postupka, niti to saopštava pred sudom, već naprotiv, prilikom saslušanja u istrazi izjavljuje da u svemu ostaje kod iskaza datog u policiji.

Neosnovano pomenuti branilac opt.AA na istu bitnu povredu odredaba postupka ukazuje navodima da je presuda zasnovana na nezakonito pribavljenom dokazu o pretresanju stana ovog optuženog, jer je netačna tvrdnja žalioca s tim u vezi, da su toj radnji u svojstvu svedoka prisustvovali drugi optuženi u ovom postupku.

Neprihvatljivi su žalbeni navodi branioca opt.AA adv.AB, kojim se ukazuje na bitnu povredu odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. u vezi sa članom 337. stav 3. i članom 233. stav 4. ZKP. Naime, pošto je našao da su audio zapisi i transkripti o ostvarenim telefonskim razgovorima opt.AA i drugih lica, koji su predloženi kao dokazi u optužnici, pribavljeni na način suprotan odredbama člana 232. stav 3. ZKP pa da se shodno odredbi člana 233. stav 4. ZKP, na istim ne može zasnivati sudska odluka, prvostepeni sud je doneo odluku o izdvajanju tih dokaza iz spisa, pri tom postupajući saglasno obavezi iz člana 337. stav 3. ZKP da takvu odluku donese najkasnije po završenom dokaznom postupku. Zbog toga i kako iz spisa predmeta proizilazi da navedeni dokazi ni na koji način nisu korišćeni na glavnom pretresu, suprotno navodima ove žalbe, nije učinjena bitna povreda odredaba postupka o kojoj je reč, time što takvu odluku sud nije doneo odmah po stavljenom predlogu odbrane u tom pravcu.

Lišeni su svakog osnova navodi iste žalbe kojim se ukazuje na bitnu povredu odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP, i iz stava 2. istog člana u vezi sa članom 352. stav 1. ZKP i na povredu prava optuženog na odbranu na glavnom pretresu, naime, da se presuda zasniva na listinzima Telekomu Srbije o telefonskim kontaktima optuženih kao dokazu koji nije izveden na glavnom pretresu i za koji se ne zna kako je pribavljen odnosno koji je pribavljen od strane Bezbednosno - informativne agencije iz toga nedozvoljen. Ovi žalbeni navodi u suprotnosti su sa sadržinom zapisnika o glavnom pretresu od 20.1.2006.godine, kojem je prisustvovao ovaj branilac, kad je sud naložio pribavljanje predmetnog dokaza od Telekomu Srbije, te i sa sadržinom zapisnika o glavnom pretresu od 7.3.2006.godine na kojem je izveden dokaz čitanjem pomenutih listinga .

Neosnovano se žalbama branilaca opt.AA prvostepena presuda pobija i zbog bitne povrede odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i pri tom, u žalbi adv.AV navodi da je nejasno za koju količinu i koje vrste opojne droge je opt.AA optužen i osuđen, a u žalbi adv.AB ukazuje na odsustvo razloga za ocenu suda protivrečnih iskaza optuženih i sledstveno tome na nejasnost razloga u pogledu iskaza kojima sud poklanja veru. Ovo stoga što su u izreci i u obrazloženju pobijane presude radnje izvršenja dela opt.AA dovoljno i jasno određene, naznačenjem vrste i količine droge u slučajevima prodaje iste opt.VV, kao i u slučaju prodaje nepoznatom kupcu, te i naznačenjem vrste droge koja je predmet prodaje opt.BB, kao činjenice pouzdano utvrđene izvedenim dokazima. Isto tako, obrazloženje pobijane presude sadrži dovoljne i jasne razloge zbog čega i u kom delu sud iskaze optuženih, svakog ponaosob, ceni kao verodostojne, a zbog čega i u kom delu iste ne prihvata.

Ista bitna povreda odredaba postupka, istaknuta kao osnov žalbe branioca opt.VV, u suštini se svodi na osporavanje činjeničnog stanja presude, jer se ne može govoriti o protivrečnosti razloga presude na koju se ovom žalbom ukazuje, kad sud i pored prihvatanja nalaza i mišljenja veštaka o postojanju heroinske zavisnosti kod opt. VV i utvrđenja, s tim u vezi, da je optuženi drogu nabavljao i za sopstvene potrebe, zaključuje da je drogu nabavljao i za prodaju, budući da se ova utvrđenja međusobno ne isključuju.

Po nalaženju Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilnom ocenom odbrana optuženih i svih izvedenih dokaza, pojedinačno i dovođenjem istih u međusobnu vezu, kao nesumnjive utvrdio činjenice da je opt.AA, na način bliže opisan u izreci pobijane presude, nabavljao radi dalje prodaje opojne droge kokain i heroin i iste u više navrata prodavao, i to optuženim BB i VV i nepoznatom kupcu i da su optuženi BB i VV, takođe radi prodaje kupovali od opt.AA drogu heroin, a opt.BB i kokain koju drogu je on kao i marihuanu, držao radi prodaje, a kako je sve u odnosu na optužene BB i VV bliže opisano u izreci pobijane presude. Za ova činjenična utvrđenja, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi izneo jasne i uverljive razloge koje prihvata Vrhovni sud i stoga, ocenjuje kao neosnovane suprotne žalbene navode optuženih i njihovih branilaca kojima se osporava pravilnost tih utvrđenja, a koji se svode na tvrdnju da je opojna droga koju su optuženi nabavljali namenjena isključivo za njihove potrebe, da istu nikad nisu prodavali drugom i da nema ni jednog dokaza koji bi potkrepljivao suprotan zaključak koji o tim činjenicama izvodi prvostepeni sud pogrešnom ocenom izvedenih dokaza i odbrana optuženih i neosnovanim odbijanjem predloga odbrane za izvođenje određenih dokaza.

Prednji žalbeni navodi, kad je reč o opt.AA neprihvatljivi su jer su u suprotnosti pre svega sa iskazom opt.VV datim u policiji, kojim su pouzdano utvrđene radnje opt.AA prodaje opojne droge heroina u tr navrata i sa činjenicom, utvrđenom neuropsihijatrijskim veštačenjem optuženog, da opt.AA nije zavisnik od opojnih droga i da iste, konkretno kokain, ne koristi, što sve, uz priznanje opt.AA da nikad nije koristio heroin i okolnosti da je nabavljao veće količine kokaina i da je posedovao vagicu za precizno merenje, prvostepeni sud pravilno ceni kao dokaze koji nesumnjivo upućuju da opt.AA drogu nije nabavljao za svoje potrebe već radi prodaje i da je istu prodavao opt.VV, ali i opt.BB i nepoznatom kupcu, o čemu sud osnovano zaključuje povezujući tako utvrđene činjenice sa činjenicama i dokazima koji upućuju na način primopredaje droge i plaćanja iste u slučaju pomenutih prodaja droge, specifičan i istovetan postupanju opt.AA koje on sam opisuje za slučajeve kad je kupovao drogu od izvesnog Bugarina.

U tom smislu, pravilno prvostepeni sud kao verodostojne dokaze o preduzetim radnjama prodaje droge od strane opt.AA ceni kazivanje opt.VV da je u jednom slučaju izvršio plaćanje droge preko vozača autobusa i iskaze svedoka SS i SS1 o dva takva slučaja prijema novca od strane opt.AA, koji iskazi su, suprotno navodima žalbe branioca adv.AB, međusobno saglasni kad je reč o okolnostima praćenja opt.AA na autobuskoj stanici na dan kad su oba svedoka bila prisutna, a iskaz svedoka SS logičan i neprotivrečan, jer ovaj svedok kaže da je tog dana on bio udaljen od opt.AA pa nije video koji iznos novca i u kojoj valuti je optuženi primio, za razliku od prethodnog dana kad je bio blizu optuženog pa mogao videti o kojem iznosu novca je reč i u kojim apoenima.

Na isti način povezujući navode odbrane opt.BB o okolnostima pod kojim je došao u posed heroina, sasvim identičnim načinu primopredaje droge koji opisuje opt.AA u slučajevima kupovine droge koje priznaje, sa činjenicom poznanstva optuženih i njihovih brojnih telefonskih kontakata u kritičnom periodu, te i sa činjenicom istovetnog hemijskog sastava kokaina i heroina pronađenih kod opt.BB i kokaina koji je nabavio opt.AA i heroina koji je on prodao opt.VV, prvostepeni sud pravilno zaključuje da te činjenice i dokazi upućuju da je opt.AA drogu kokain i heroin prodavao i opt.BB.

Pravilnost iznetih utvrđenja i zaključaka prvostepenog suda ne dovodi se u sumnju žalbenim navodima opt.AA i njegovog branioca, adv.AV, da nije pouzdano utvrđeno čije su cedulje pronađene u stanu opt.AA i ko ih je ispisivao, budući da sam optuženi u iskazu datom u policiji, kod kojeg je u svemu ostao i u istrazi, objašnjava da su na papirima – ceduljama označena tačna mesta na auto-putu na kojim je ostavljena droga čiju isporuku je prethodno dogovarao sa Bugarinom i gde je istu preuzimao, pa je i sa stanovišta ocene dokazne vrednosti navedenih cedulja i kad sud na osnovu istih zaključuje o identičnom načinu prodaje droge od strane opt.AA, nebitno ko je ispisivao podatke na ceduljama i u tom smislu nepotrebno je grafološko veštačenje rukopisa na ceduljama, a na kojem se neosnovano insistira u ovim žalbama.

Neprihvatljivi su žalbeni navodi branilaca opt.AA kojim se osporava tačnost nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatra i pri tom ističe da veštak nije ni obavio pregled sluzokože nosa opt.AA i da pregledom, nakon više meseci od prestanka korišćenja droge i bez potrebnih medicinskih analiza, nije ni moguće utvrditi promene koje potvrđuju upotrebu droge ušmrkavanjem . To imajući u vidu objašnjenje veštaka da je, osim zbog odsustva promena na sluzokoži nosa i prvenstveno na osnovu izjašnjavanja optuženog o načinu korišćenja i dejstvu droge zaključio da se ne radi o uživaocu opojnih droga, posebno droge kokaina.

Neosnovano se žalbom branioca opt.AA adv.AB, kao i žalbom opt.BB, osporava dokazna vrednost listinga o telefonskim razgovorima ovih optuženih i ocena suda tog dokaza. Naime, tačno je da pomenuti listinzi nisu, sami po sebi, dokaz o dobrom poznanstvu optuženih ni da je predmet njihovih razgovora kupoprodaja droge, ali to ni sud tako ne utvrđuje, već činjenicu brojnih telefonskih kontakata optuženih u kritičnom periodu ceni u vezi sa navodima odbrane opt.BB o poslovnim odnosima sa opt.AA, kao dokaz koji opovrgava odbranu opt.AA da se radi o običnom poznanstvu i u sklopu svih ostalih činjenica i dokaza o kojim je napred bilo reči, kao dokaz koji upućuje da je razlog i predmet tih razgovora kupoprodaja droge.

Imajući u vidu kazivanje opt.BB o samo povremenoj upotrebi opojnih droga kokaina i marihuane i nalaz i mišljenje veštaka neuropsihijatra o nepostojanju zavisnosti optuženog od opojnih droga, a sa druge strane, posedovanje većih količina i različitih po vrsti opojnih droga i način držanja istih (paketi sa različitim količinama droge, heroin u obliku baze i razblažen), prvostepeni sud je pravilno zaključio da je droga koju je opt.BB nabavio i držao namenjena prodaji. Stoga su neosnovani žalbeni navodi ovog optuženog da prednji zaključak suda opovrgavaju okolnosti da kod njega nisu pronađeni vagica za precizno merenje, ni razblaživači droge heroina.

Okolnost nabavljanja opojne droge heroina u više navrata, a pojedinačno u većim količinama i u relativno kraćem vremenskom periodu, uz činjenicu posedovanja vagice za precizno merenje, osnov je za pravilan zaključak prvostepenog suda da je opt.VV ovu drogu nabavio, osim za sopstvene potrebe, i radi dalje prodaje, jer se radi o količinama koje prevazilaze potrebe optuženog, pa se ovaj zaključak suda ne dovodi u sumnju ukazivanjem u žalbama optuženog i njegovog branioca na činjenicu zavisnosti optuženog od opojnih droga i da se radi o količinama droge koje zadovoljavaju jednomesečne potrebe optuženog za drogom, kao i da nema dokaza o izvršenim prodajama droge.

Ceneći ostale navode u žalbama izjavljenim u korist optuženih, a kojima se osporava pravilnost činjeničnih utvrđenja o kojim je napred bilo reči, Vrhovni sud nalazi da isti nisu od uticaja na ishod u ovoj krivičnoj stvari.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda izvedeni dokazi i istim utvrđene činjenice ne daju osnova za zaključak koji izvodi prvostepeni sud, da su se optuženi udružili radi stavljanja u promet opojnih droga, jer sud ne utvrđuje postojanje, u tom pravcu bitnih činjenica, naime, ni postojanje prethodnog dogovora sve trojice optuženih o zajedničkom nabavljanju droge, niti njihovo zajedničko učešće u toj aktivnosti već da drogu nabavlja i plaća samo opt.AA a takvo zajedničko delovanje optuženih u prodaji droge i podeli dobiti ili organizovano od strane opt.AA i za njegov račun, preko optuženih BB i VV bilo zajednički bilo nezavisno jedan od drugog takođe ne proizilazi ni iz odbrana optuženih, ni iz ostalih izvedenih dokaza. Naprotiv, iz iskaza opt.VV proizilazi da se radi o više pojedinačnih kupovina droge od istog kupca koje su u punom iznosu dogovorene cene plaćene od strane ovog optuženog prilikom ili neposredno nakon izvršene isporuke droge. Kod takvog stanja stvari, osnovano se žalbama opt.BB, branioca opt.AA adv.AB i branioca opt.VV, osporava pravna kvalifikacija dela optuženih po članu 246.stav 2. KZ.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je uvažavanjem žalbi optuženih i njihovih branilaca i po službenoj dužnosti pobijanu presudu preinačio u pogledu pravne ocene dela i radnje optuženih AA, BB i VV, opisane u osuđujućem delu izreke pobijane presude, pravno kvalifikovao kao produženo krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246.stav 1. KZ, s obzirom da su u odnosu na te radnje ispunjeni uslovi u smislu člana 61. KZ za postojanje produženog krivičnog dela, koji se odnose na istovrsnost krivičnih dela učinjenih u vremenskoj povezanosti od strane istog učinioca, te istovrsnost predmeta dela i jedinstven umišljaj učinioca.

Sledstveno rečenom, navode i stavove u žalbama izjavljenim u korist optuženih kojim se presuda pobija zbog povrede krivičnog zakona i s tim u vezi ističe da u radnjama optuženih stoje obeležja krivičnog dela iz člana 246.stav 3. KZ, a u žalbama opt.AA i njegovog branioca i da je bilo mesta primeni člana 246. stav 4. ili stav 5. KZ, Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane.

Uvažavanjem žalbi optuženih i njihovih branilaca u delovima kojim se presuda pobija zbog odluke o kazni, Vrhovni sud je presudu u ovom delu preinačio tako što je optužene za učinjeno delo osudio, i to opt.AA na kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci, opt.BB, na kaznu zatvora u trajanju od tri godine i opt.VV na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 7.6.2005.godine pa nadalje (član 63.KZ). Pri tom, Vrhovni sud je uzeo u obzir težinu krivičnog dela u pitanju koja je u izvesnoj meri umanjena s obzirom na izmenjenu pravnu kvalifikaciju dela i sa tim u vezi visinu zakonom propisane kazne za predmetno krivično delo, stepen krivice svakog od optuženih i ostale okolnosti relevantne u smislu člana 54. KZ prilikom odmeravanja kazne, a koje su pobijanom presudom pravilno utvrđene i to, raniju osuđivanost optuženih AA i BB mada ne i za istovrsno delo, kao otežavajuću okolnost i svim optuženim kao olakšavajuće okolnosti da se

radi o mlađim osobama i njihove porodične prilike – da su oženjeni i roditelji po dvoje dece, a opt.VV i raniju neosuđivanost i okolnost da je delo izvršio u stanju smanjene uračunljivosti zbog bolesti zavisnosti od opojnih droga, ali ne prihvatajući ocenu prvostepenog suda da se radi o naročito olakšavajućim okolnostima koje bi opravdavale ublažavanje kazne optuženim ispod granice propisane zakonom za krivično delo u pitanju. Ovako odmerene kazne, po oceni Vrhovnog suda, srazmerne su značaju napred navedenih okolnosti i neophodne su, ali i dovoljne za postizanje svrhe kažnjavanja propisane članom 42. KZ. Shodno rečenom, Vrhovni sud nalazi neosnovanim predlog žalbe javnog tužioca za izricanje optuženim AA i BB kazni zatvora u dužem vremenskom trajanju u odnosu na kazne izrečene pobijanom presudom .

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta od optuženih, bliže označenih u izreci pobijane presude, a koju je drugostepeni sud ispitao u smislu člana 380. stav 2. ZKP, doneta je pravilnom primenom člana 87. i člana 246. stav 7. KZ.

Pobijajući presudu iz svih zakonskih razloga, dakle, i zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, branilac opt.BB u žalbi ne obrazlaže zbog čega ovu odluku smatra nepravilnom ili nezakonitom, pa Vrhovni sud ovu žalbu u navedenom delu ocenjuje kao neosnovanu.

Vrhovni sud se nije upuštao u ispitivanje pobijane presude u oslobađajućem delu u odnosu na optužene GG i DD jer na ovaj deo presude nije bilo žalbi ovlašćenih lica.

Iz svih iznetih razloga, a na osnovu člana 388. i člana 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Nataša Banjac, s.r. sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SR